

CINEMA I PROPAGANDA NAZI

Hi ha alguna cosa del nazisme que se'ns escapa. D'alguna manera, mai s'acaba de veure com a certa l'aventura empresa per tot un poble seguint el seu líder. Deu ser aquest mateix fet, el que atrau del nazisme: la impossibilitat de ser entès. Com un home aconsegueix arrossegar tot un poble, a la seva Segona Guerra Mundial? I com aconsegueix plantar cara a la resta d'Estats europeus? Aquests dos interrogants i el mateix desastre de la guerra, propicia una bibliografia infinita al voltant del tema del nazisme.

El treball que es presenta a continuació fa referència a un període de la història contemporània alemanya que va succeir entre 1933 i 1945. Es tracta la propaganda i, en particular, cinema nazi. És a dir, com entre l'ascens de Hitler al poder i la fi de la Segona Guerra Mundial, el govern nazi aconsegueix desenvolupar una indústria propagandística molt potent, que guia els ciutadans alemanys a la lluita del Führer.

La propaganda fou usada pel règim hitlerià per convèncer la massa alemanya. El règim nazi va desenvolupar una tecnologia que va saber aplicar en les arts cinematogràfiques, i això fa que algunes d'elles siguin tècnicament brillants. D'altra banda, podem veure que en un primer moment els missatges del cinema reviu mites històrics i comencen a segregar la societat. A mesura que s'aferma el poder nazi, el missatge que emeten aquestes pel·lícules es radicalitza. Alhora, el missatge cada cop es transmet de forma més directe i agressiva.

Molts directors i artistes van haver de fugir o exiliar-se abans que comencessin (pròpiament) les persecucions. L'Estat totalitari nazi controlava, dirigia i, si calia, censurava cada una de les produccions de la UFA (els estudis de producció cinematogràfica alemanya) sota la implacable mà de Goebbels.